

Ukidanje minimalne uvozne cijene na kineske solarne panele stvorilo bi dodatnih 40.000 poslova u Europi u proizvodnji fotovoltaižnih ćelija. Bilo bi to značajno povećanje, pošto trenutno sektor samo proizvodnje FV ćelija zapošljava 80.000 ljudi, kazao je za Euractiv Christian Westermeier, predsjednik strukovne udruge SolarPower Europe. Dodao je kako nakon pet godina carinskih ograničenja Europa mora ispuniti svoje obećanje i s istekom 2018. odustati i od carina, te kako ne smije pristati na pritiske koji idu ka njihovu obnavljanju.

Inače, SolarPower obuhvaća 250 firmi koje se bave solarnom energijom, a koje su instalirale više od 100.000 panela i ukupno zapošljavaju više od 1.2 milijuna ljudi diljem Europe.

Instalacija solarnih panela, mogla bi prema ovome obuhvatiti jednim dijelom isti onaj sektor koji se naglo razvio nakon masovnih instalacija klimatskih uređaja. Westermeier se prilikom iznošenja podataka pozvao na studiju Glavne uprave Europske komisije za pravosuđe i zaštitu potrošača (sic!) prema kojoj se pokazalo da bi ukidanje antidampinških mjera na solarne panele iz Kine potaknuo razvoj solara u europskim kućanstvima za 30 posto (i to samo za solare na krovovima)!

Westermeier također smatra da se radi o politici koja je posebno važna za južnu Europu, bogatu suncem i posebno pogođenu ekonomskom krizom. Zbog ovih carina u Europi je u posljednje tri godine usporen rast i razvoj solarne energije.¹

Štetna europska politika

Komisija je prošle godine objavila kako će progresivno smanjivati minimalnu cijenu kineskih solarnih panela tako da bi carine trebale biti ukinute do 3. septembra 2018. Međutim, članice EU već su u februaru ove godine produžile tarife za 18 mjeseci. Ovaj sukob između EU i Kine, jedan je od većih problema u odnosima dviju sila, a održava se i na kineski status tržišne ekonomije kojeg Kina iznuđuje, a EU ne dozvoljava. Ukupno, ove su carine u EU prelile u cijenu (a nekima porast prihoda) od 10 milijardi eura veću nego što bi bila bez carina, a u periodu od 2012. godine do danas.

U konačnici, možda je potrebno spomenuti, da je za razliku od 400 europskih kompanija koje su potpisale zahtjev za ukidanjem carina na kineske solare, ona jedna koja Komisiji podnosi zahtjev za produženjem tarifa 28. marta ove godine podnijela drugi zahtjev za bankrotom, a usprkos subvencijama i carinama (radi se o njemačkoj firmi SolarWorld). Ukoliko nitko ne podnese zahtjev za produljenjem tarifa do 4. juna ove godine, one će automatski isteći.

Primijetili smo još jedan trend u industriji solarnih panela, nalik onome u tekstilnoj industriji. Naime, zbog ovih carina, europski proizvođači panela nisu imali izbora, pošto ne mogu konkurirati kineskoj masovnosti, morali su povećavati dodanu vrijednost svojih panela. Visoka iskoristivost, možda i ekološkiji način proizvodnje od kineskih panela,

rezultirali su višom vrijednošću europskih fotovoltaižnih ćelija, ali u konačnici i njihovoj manjoj dostupnosti u širokoj populaciji. Međutim, dok su u tekstilnoj industriji za takav razvoj događaja postojali geopolitički preduvjeti (konkurentnosti cijene rada u istočnoj Aziji) - za europski razvoj solarne industrije nema takvih geopolitičkih preduvjeta. Njezina najveća prepreka je upravo politike Europske komisije i svjesno ograničavanje razvoja ove industrije, a na korist fosilne industrije i favoriziranja točno određenog dijela sektora, a na uštrb svih ostalih - i manjih proizvođača, i decentraliziranog modela solara na krovovima, te u konačnici i svih korisnika kojima je danas struja dobivena iz sunca potpuno nepotrebno skupa.

Izvor: bilten.org